

[Alfred Jensen.]

fra statsfinansieringen og gå over til at sikre finansiering gennem et nyt pengeinstitut. Finansministeren har jo erkendt, at man sagtens kan sikre finansiering af boligbyggeriet ad andre veje end ved at tage pengene hos skatteborgerne i form af skat. Jeg har den opfattelse, at de midler, der skal til til byggeriet, hvis man ikke vil tage pengene hos dem med de store indkomster, udmærket kan lånes; det har staten gjort tidligere, og det kan den også gøre fremefter. Regeringens plan for den kommende boligstøttelovgivning er jo, at pengene ikke skal udbetales af statskassen, men optages som lån ved salg af obligationer. På denne baggrund er det urimeligt, at finansministeren taler, som han gør det her, som om det ikke var muligt at foretage den ændring på finanslovgivningen, jeg har talt for. Det er vel muligt, og derfor må vi fastholde de betragtninger, jeg har gjort gældende.

Jeg skal gerne tilføje, at hvis dette samfund så anderledes ud, end det gør, havde vi ikke noget imod en stærkere finansiering af erhvervslivet, men så længe byrderne lægges på dem, der dårligst kan tåle det, og så længe de, der lever højt på denne tingenes tilstand, slipper lempeligt igennem, er det urimeligt at fortsætte ad de baner, som vor finanspolitik og skattelovgivning har fulgt i de senere år.

(Kort bemærkning).

Thestrup: I anledning af det ærede medlem hr. Alfred Jensens udtalelser vil jeg gerne sige, at jeg beklager, at jeg ikke har udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt, da jeg talte om, at jeg mente, velfærdsstatssystemets tid var ved at være forbi. Deri ligger naturligvis ikke, at jeg mener, der så ikke i fremtiden kan blive tale om andre sociale foranstaltninger end dem, vi har. Det er naturligt og rimeligt, at det kan der. Det ligger også deri, at jeg sagde, at den sociale status naturligvis ikke måtte forringes. Det eneste, jeg mente med at bruge det udtryk, jeg anvendte, er, at der kommer en tid, da det ikke i så høj grad vil være formålet at udbygge de sociale institutioner som at forøge produktiviteten.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Hvis man er indforstået med at tage hensyn til de sociale problemer, der opstår, og vil være med til at løse dem og altså erkender, at der er sociale problemer, der ikke er løst, forstår jeg ikke, hvorfor vi skal høre den tale om, at nu må det være slut med velfærdsstaten. Det kan der i så tilfælde ikke være nogen mening i.

Finansministeren (Kampmann): Ved at læse talerne fra i går opdager jeg, at der er et par spørgsmål, det ærede medlem hr. Thestrup har stillet mig, som jeg ikke har svaret på. Det drejede sig om nationalbanken og stabiliseringslånet. Når jeg ikke svarede, kender det ærede medlem nok grunden. Det ærede medlem mente, at vi skulle tilbagegive statbiliseringslånet, lige efter at det er begyndt at virke. Det synes jeg ikke kan være fornuftigt. Det ærede medlem mente også, at vi skulle have en grænse for trækket i nationalbanken. Hertil kan jeg sige, at det er ganske unødvendigt. Jeg kan ikke trække én øre mere end det, finansudvalget, som det ærede medlem sidder i, bestemmer. Jeg sagde ved indledningen til debatten i dag, at det ærede medlem efter mit skøn var i god tro. Jeg lagde tryk på ordet god, men efter nu at have hørt det ærede medlem, lægger jeg tryk på ordet tro. Så er det ikke let at diskutere.

Jeg har også taget ordet for at svare det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen dels på et enkelt spørgsmål, dels på et mere principielt. Det enkle spørgsmål er det om de statistiske oplysninger. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mente, at vi kunne supplere med de gamle oplysninger, men det ærede medlem var selv inde på svaret, for spørgsmålet er, i hvilket omfang de gamle oplysninger var rigtige. Det ærede medlem antydede, at de kunne være tvivlsomme, at de måske ikke var helt sikre, men dog bedre end ingenting, idet de gav en vis vejledning. Jeg kan sige med det samme, at det er naturligvis en af grundene til, at statistisk departement er betænkelig ved at fortsætte med offentliggørelsen; man synes, tallene er behæftet med så store fejl, at det næsten er betænkeligt. En anden ting er, at det ærede medlem og jeg forsøger